

חמקדש בפרשה - נחשון עמית ואורי שילה

זמני כניסת ויציאת השבת ירושלים
כניסה: 17:03
יציאה: 18:17

תל אביב
כניסה: 17:18
יציאה: 18:18

חיפה
כניסה: 17:09
יציאה: 18:18

באר שבע
כניסה: 17:21
יציאה: 18:19

ובשלושתן עשה בצלאל את המשכן. וכן בית המקדש בשלושתן נבנה, שנאמר: בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חורש נחושתי וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת (מ"א, ז, יד). וכן לעתיד יבנה בית המקדש בשלושתן, שנאמר, בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן, ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים (משלי כד ג-ד). הוי, ואמלא אותו רוח אלהים. רק מי שיהיה מוכן למחות על החילול ה' שיש בהר הבית, במסירות נפש ממש, אפילו במחיר חייו, רק הוא יזכה לבנות את בית הבחירה.

היוצאים ממך אני מגדלם שם טוב בעולם שנאמר "ראו קרא ה' בְּשֵׁם בְּצִלָּל [וגו'] וימלא אותו רוח אלהים" (שמות רבה מ', ד'). המדרש מלמד אותנו כי אותו חור, סבו של בצלאל, היה לא אחר מאשר בנו של כלב בן-יפונה. לפי זה מתבאר היטב, כי מסירות הנפש הייתה מושרשת היטב במשפחה. בחטא המרגלים, קם כלב בן-יפונה לבדו, ביחד עם יהושע בן-נון, כנגד כל העם למען קדושת ה' ולא הפריע לו שסופו יכול להיות כשל חור בנו, כאשר הוא בא למחות על

"חור הבין את מה שאהרון לא זכה להבין, שבמצב של חילול ה', יש למחות בכל הכוח, עד כדי מסירות נפש ממש."

חרפת חילול שם שמיים. המדרש מלמד אותנו שבית המקדש השלישי, יבנה לפי מדותיו של בצלאל בן-אורי בן חור. (מדרש תנחומא ויקהל פרק ל"ה סימן ה') "ראו קרא ה' בשם ראו מה עשה בצלאל, שנתן הקדוש ברוך הוא בלבו חכמה, שנאמר: ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת. בשלשה דברים אלו ברא הקדוש ברוך הוא עולמו, שנאמר: ה' בחכמה יסד ארץ, כונן שמים בתבונה, בדעתו תהומות נבקעו (משלי ג יט-כ).

חז"ל מלמדים אותנו (סנהדרין סט ע"ב) כי בצלאל בן-אורי בן חור, האדריכל הראשי של המשכן, היה בסך הכול נער בן 13. במה הייתה זכותו של בצלאל, שהוטלה עליו המלאכה החשובה לבנות את היכל ה'? במדרש מספרים לנו שבצלאל זכה לבנות את המשכן, דווקא מכוח סבו, חור. חור מוזכר פעמיים נוספות בתורה. בפעם הראשונה לצד אהרון, כששניהם מחזיקים את ידי משה במלחמת עמלק ובפעם השנייה שוב לצד אהרון, אלא שהפעם דרכיהם נפרדות. חור נהרג על קידוש ה' בעת שבני ישראל עושים את העגל אהרון שפחד שמא יעשו גם לו כמו שעשו לחור, משתף פעולה עם בני ישראל. חור הבין את מה שאהרון לא זכה להבין, שבמצב של חילול ה', אין מקום לחשבונות של "בין כו ובין כו הם יעשו עגל". כאשר שם שמיים מתחלל, יש למחות בכל הכוח עד כדי מסירות נפש ממש. זה מה שעשה חור, עד שמסר את נפשו על קידוש ה'. (שמות רבה מ"ח ג') "דא - "ראו קרא ה' בְּשֵׁם בְּצִלָּל בְּן אורי בן חור" מה ראה להזכיר כאן חור אלא בשעה שביקשו ישראל לעבוד עבודת כוכבים נתן נפשו על הקב"ה ולא הניחן עמדו והרגוהו אמר לו הקב"ה חייך שאני פורע לך ... כך בשעה שעשו ישראל העגל עמד חור ונתן נפשו על הקב"ה אמר לו חייך כל בני

כמו בכל שבוע ושבוע, זכו יהודים רבים לדרוש לשכנו של מקום בשבוע שחלף. כ-220 יהודים פקדו השבוע את מקום המקדש, ביניהם חתנים, כלות ונער שהגיע למצוות.

חשיפה קטנה למספרים מהצד הערבי: 1150 יהודים עלו להר הבית במהלך השבוע האחרון! משמע, בידינו השינוי!

משמח או לא? - השבוע לא נעצר אף יהודי בהר בשום עוון תפילה למינהו. משמח! אלא שמשמע מכך, שאף יהודי לא קיים את שאנו מצווים ואת שליבו חפץ - מחשש למעצר. כולנו תקווה לשינוי...

לא מותר על ההר! לאחר כשנה וחצי של הרחקה, ולראשונה מאז ניסיון ההתנקשות בחייו, עלה השבוע פעיל הר הבית יהודה גליק להר ה' להודות ולהלל על נס הצלתו בשנה שעברה.

מבין החתנים השבוע בהר: אלישיב, בנו של ידיד התנועה בנצי גופינשטיין, המורחק מההר זמן רק בעוון הנפת דגל ישראל. אלישיב עלה יחד עם אחיו בבוקר החתונה והעלה את ירושלים על ראש שמחתו. מזל טוב לזוג הטרי!

מעקב נוסף: ירדן נערכת בימים אלו להתקנת מצלמות בכל שטח ההר. המצלמות יישמשו למעקב אחרי יהודים העולים להר לצורך סימון של "המתנחלים הפורצים" לפי הגדרתם, ולכלי נוסף לשירות הוואקף להוכחות כביכול על הפרת הסדר מצד היהודים.

בע"ה ביום רביעי יתקיים סיבוב השערים החודשי ברוב עם ובליווי שירים. דוכן של התנועה יוקם במקום, (בדוכן יהיו חולצות חדשות) מצפים לראותכם!

למה בכלל אנחנו רוצים את המקדש-יצחק טסלר

ממש כמו נכים. [רק בשביל לשבר את האוזן אכתוב ראשי פרקים על המקדש, דברים שנפרט בשבועות הקרובים אי"ה: מקום השראת השכינה, המקום הכי קדוש, משם נברא העולם ומשם ממשיך לצאת כל השפע של העולם, גם שפע גשמי, כמו רגש, יופי, טעם לפירות, ערך תזונתי, שמחה ודברים...] (המשך בעמוד הבא)

פעמים גם אצלנו, לפחות בתת המודע) התפיסה היא שאנחנו לא באמת זקוקים למקדש. המקדש בהחלט יעזור ויוסיף טוב, אבל תכל'ס, אפשר בלעדי.

נקדים ונבסס קצת עד כמה המקדש מרכזי ועיקרי לנו. זה הדבר הכי עוצמתי לנו. בית המקדש אינו 'עוד משהו'. הוא הלב. הוא העיקר. בלעדיו אנחנו

הקדמנו למה חשוב ללבן לעמנו מה עניינו של בית המקדש, מה הוא נותן לנו וכמה חסר לנו בחורבנו. לפני שנתחיל ללמוד בפירוט כמה המקדש חיוני לנו ומה הרווחנו בקיומו, נבסס את היסוד שבית המקדש הוא אכן כל כך חיוני ומרכזי לנו.

עם ישראל הרי כבר חי ושורד כאלפיים שנה בלעדיו. התרגלנו לזה. אצל הרבה יהודים (והרבה

לירושלים עירך ברחמים תשוב-דוב מורל

לפני כשנתיים. אמנם נכון שנאמר בתנ"ך "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים", אך אין הכוונה חס ושלום לקבלת עם שנלחם בנו, ויותר מכך, אפילו עם מי שלא נלחם בנו והוא לא עובד עבודה זרה ולא גר בכלל בארץ ישראל אין לנו שם שום שוויון ו"חופש פולחן". ישנו את "הסורג" שזה הוא הגבול המותר לגוי, ואם עובר אותו דינו מיתה. אנו שואפים שנשלוט במקום ונקיים את דבר יי ולא ערכים זרים של דמוקרטיה או שוויון.

בטוויטר ח"כ אחמד טיבי ציוץ דמגוגי על כך שהוא לא יכול לעלות להר הבית כשיהודה גליק כן. אחד המצייצים הציע לטיבי ויהודה לערוך תפילה ביחד ויהודה אמר שהוא ישמח. לא מדובר בדיבורים מן השפה ולחוץ כמו שניסה לטעון בפני אחד מהרבנים הפועלים למען הר הבית כשדיברתי איתו על הנושא. יהודה גליק אכן התפלל בעבר עם ערבים בהר הבית (ניתן לראות ביוטיוב) וקרא לעשות תפילה משותפת לנשות המורבטיות שנפצעו בתאונה

השבוע יהודה גליק בשעה טובה חזר להר הבית. אין ספק שמדובר בבשורה משמחת. יהודה גליק, יהודי יקר ואהוב עם זכויות רבות למען הר הבית. ישנה נקודה בה אנחנו חולקים עליו מכל מה כל והיא התמיכה שלו ב"חופש פולחן" והקריאה לשוויון בהר הבית. יהודה נפל קרבן לעלילת שקר של הערבים בשיתוף משטרת ישראל שברוך השם נחשפה ויצא זכאי. לאחר שעלה להר הבית צייץ

*בשבוע שעבר בטעות דילגנו על הלכה אז השבוע נחזור אליה

הלכות בית הבחירה לרמב"ם הלכה שבועית

לשון הרמב"ם: (פרק א' הלכה י"ב)

אין בונין את המקדש בלילה,

שנאמר "וביום, הקים את המשכן" (במדבר ט, טו)-- ביום מקימין, לא בלילה; ועוסקין בבניין מעלות השחר, עד צאת הכוכבים. והכול חייבין לבנות ולסעד בעצמן ובממונם--אנשים ונשים, כמקדש המדבר; ואין מבטלין תינוקות של בית רבן לבניין. ואין בניין מקדש דוחה יום טוב.

צרו קשר: צוות העלון- vetehezena1@gmail.com או בטל' 0586776845
צוות חוזרים להר- nmikdash@gmail.com או בטל' 0502424889

עוסק בענייני מקדש וקודשיו [2 סדרים שלמים, קדשים וטהרות, מתוך 6 סדרי משנה, ובנוסף יש מסכתות רבות נוספות (כמו פסחים, יומא, שקלים, נדה, חגיגה, סוטה, הוריות ועוד)].

כשליש מהתורה שבכתב עוסק במקדש (החצי השני של חומש שמות, כל חומש ויקרא, ופרקים נוספים המפוזרים בספר דברים. למעלה מחומש וחצי מתוך חמישה חומשים).

המשנה, הגרעין של התורה שבעל פה, למעלה משליש ממנו

[המשך מהעמוד הקודם]...נוספים, וגם ובעיקר דברים רוחניים כתורה, נבואה, עבודת הקרבנות, תפילה, אהבת ה', יראת ה', תחושה של קרבת ה' ועוד].

למעלה משליש מתר"ג המצוות אינם נוהגים בזמן של גלות.

שאלו שלום ירושלים-נריה לוי

אדמתן". הפעם היחידה שבה הוא מתבטא בלשון "בזמן שרב ישראל על אדמתן" היא מצוות בית הבחירה. דבר זה מלמדנו שאין לקביעה זו מעמד של תנאי הלכתי ואין בכוונת מחבר ספר החינוך להפקיע את חיוב המצווה אם אין רוב יהודי בארץ ישראל. מחבר ספר החינוך מצריך "רוב ישראל על אדמתן" – לא כתנאי הלכתי, אלא משום שכך דרך העולם. כדי לבנות מקדש צריך כוח אדם לבנייה ולתמיכה כספית. קהילה קטנה בארץ בתקופה ההיא לא יכולה לבנות את בית המקדש לבדה, ללא עזרה וסיוע כוללים. "רוב ישראל" מהבחינה הזו פירוש הדבר: נוכחות יהודית משמעותית שתוכל לבנות ולתמוך כלכלית בבניה. מהבחינה הזאת, "רוב ישראל" הנאמר כאן, פירושו רוב איכותי ולא רוב כמותי.

המקדש השני בנו עולי בבל, אף על פי שהיו מיעוט בארץ ביחס ליהודי העולם. נוסף לכך, אין שום תנאי מפורש בתורה ובחז"ל המתנה את קיומה של המצווה לבנות מקדש, ברוב יהודי בארץ ישראל. אולם מחבר ספר החינוך הלך בדרך מיוחדת בתשובה לשאלתנו (מצווה צ"ה) וזו לשונו: "ונוהגת בזמן שרוב ישראל על אדמתן וזו מן המצוות שאינן מוטלות על היחיד, כי אם על הציבור כולו".

כאן נותר לנו לשאול, מה משמעותה של קביעה רדיקלית זו? האם עד שלא יושג רוב יהודי בארץ ישראל לא תוכל להתממש המצווה? אם נתבונן, במצוות שבהן מצריך ספר החינוך את עם ישראל בארצו כתנאי לכך שיתקיימו, הוא מתבטא בלשון כוללת - "בזמן שישראל שרויין על אדמתן" או "בזמן שישראל על

ישראל והמקדש. בשבועות הקודמים הרחבנו והסברנו, שהמצווה לבנות מקדש איננה בתחום אחריותם של ה' או המשטח, אלא היא מחובתו הבלעדית והנצחית של עם ישראל. מצווה זו איננה חובת היחיד כמו מצות ציצית, תפילין, שבת וכו', אלא היא מאותן מצוות שחובתן מוטלת על הציבור בכללותו. וכאן נשאל – היות ומצווה זו היא מחובתו של הציבור, מה היחס הכמותי של הציבור כדי לקיים את המצווה לבנות מקדש? האם מספיק ציבור מועט שבאפשרותו לבנות את הבית? או שרוב עם ישראל צריכים להיות על אדמתם בארץ ישראל, כדי שיוכלו לממש את חובת הציבור לבנות מקדש? בפשטות נראה, שמספיקה נוכחות של ציבור מועט שיש באפשרותו לבנות כדי לממש את המצווה. את בית

פירוש:

הלכה זאת עוסקת בזמן בניין בית המקדש. מהפסוק "וביום הקים את המשכן" לומדים שאת בית המקדש בונים ביום ולא בלילה. כלומר, לעסוק במלאכת הבניין מעלות השחר עד צאת הכוכבים. החובה על הבנייה מוטלת על כולם, כל אחד לפי יכולתו (בנייה ממש, עזרה בכסף וכו'), כמו שבמשכן במדבר השתתפו כולם בבנייתו. לצורך בניין ביהמ"ק לא מבטלים ילדים מלימוד תורה, ולא מבטלים יום טוב.